

Publicerad 2009-02-02 22:06 av willex

en fågel

jag kan inte glömma
när du i sömnen strök min bortvända rygg
sakta som för att känna efter
om jag faktiskt verkligen var där
när morgonen kom
svepte vinden in genom det öppna fönstret
talade till oss
och du förvandlades till en fågel
som slog mot rutan flera gånger
innan den hittade öppningen
och flög mot den klarblå himlen
skräckslagen över att bli instängd
i ett rum med en människa
när vi talade om det till frukost sa du
jasså, du var vaken ändå

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren willex med Poeter.se id #24727 innehar upphovsrätten